

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 30/9620

Naujas restorano pastatas – pigiausias nekilnojamo turto nuomos objektas Anykščiuose

2 psl.

Už vandenį teks mokėti brangiau

2 psl.

Populiariausių medikų rinkimuose pasikeitė lyderiai – į priekį išsiveržė Valdas Macijauskas

6 psl.

akeso
veterinarijos klinika

Veterinarijos klinika
Ukmergėje

8-676-30232

Dirbame VISOMIS SAVAITĖS dienomis

PAMINKLAI, SKALDA, VISI KAPINIŲ DARBAI

Paslaugos teikiamos ir išsimokėtinai.

Paminklų salonas:
J. Biliūno g. 5, Anykščiai

www.romopaminklai.lt

Tel. (8-610) 19324. El. p.: romas0506@gmail.com

šiuipinys

Pamaldos. Anykščių Šv.Mato bažnyčioje pirmąją ir antrąją Velykų dieną šv.Mišios vyks 11 ir 18 valandą. Viešintų bažnyčioje pirmąją Velykų dieną šv.Mišios vyks 8 val., Andrioniškio bažnyčioje – 10 val., Inkūnų bažnyčioje – 12 val. Antrąją Velykų dieną šv.Mišios Andrioniškio bažnyčioje vyks 10 val., Viešintų bažnyčioje – 12 val. Svėdasų bažnyčioje pirmąją Velykų dieną šv.Mišios vyks 8 val., antrąją Velykų dieną – 10 val. Burbiškio bažnyčioje pirmąją Velykų dieną šv.Mišios – 13 val. Skiemonių bažnyčioje pirmąją Velykų dieną šv.Mišios – 10 val. Debeikių bažnyčioje pirmąją Velykų dieną šv.Mišios – 12 val. Kavarsko bažnyčioje pirmąją Velykų dieną šv.Mišios – 8 val., Kurklių bažnyčioje – 10 val., Užunevėžių bažnyčioje - 12. val. Kavarsko bažnyčioje antrąją Velykų dieną šv.Mišios – 10 val., Kurklių bažnyčioje – 12 val.

Kelionė. Anykščių kultūros centro tautinių šokių kolektyvas „Gojus“ (vadovė Jūratė Uselienė) išvyko į Meksiką, kur dalyvaus tarptautiniame folklorinių šokių festivalyje. „Gojus“ kolektyvas čia atstovaus Europai. Į šį festivalį Lietuva pakviesta pirmą kartą.

Pareigos. Anykščių socialinės gerovės centro įkūrėjas, buvęs Anykščių rajono mero Kęstučio Tubio patarėjas Donaldas Vaičiūnas įsidarbino Užimtumo tarnyboje. Nuo šių metų vasario pabaigos Užimtumo tarnybos Anykščių skyriuje D.Vaičiūnas užima atvejo vadybininko pareigas.

Laikraštis. Kitas „Anykštos“ numeris išeis balandžio 23 dieną, šeštadienį.

Mūšio lauke – ne vieni

Sigita PIVORIENĖ
sigita.p@anyksta.lt

Didžiosios metų šventės priverčia susimąstyti apie gerumą. Šiais metais – ypatingai. Nesiliaujant kruviniems įvykiams Ukrainoje, kaip niekad susivienijome ir dauguma puolėme į pagalbą karo baisumų išvartiesiems iš namų.

Keleto kadencijų LR Seimo nariu dirbęs, o dabar - Seimo nario Tomo Tomilino padėjėjas, anykštėnas Antanas Baura su žmona mokytoja Raimonda, nė nedvejodami nusprendė priimti karo pabėgėlius, o vilnietis virtuvės šefas, kebabinę Anykščiuose turintis Dalius Drumsta, papildė maisto furgoną ir išvyko į Lenkijos pasienį nemokamai maitinti pabėgėlių.

Karo pabėgėlės iš Ukrainos Oleksandra (dešinėje) ir Svetlana neplanavo vykti į Lietuvą - moterys su mažamete mergaite Anykščiuose atsidūrė sužinojusios, kad čia gaus darbą. Ukrainietės dirba Audriaus Juškos šiltnamiuose.

Buvęs Seimo narys, Demokratų partijos „Vardan Lietuvos“ Anykščių skyriaus pirmininkas Antanas Baura su žmona Raimonda Bauriene savo namuose priglaudė pabėgėlius iš Ukrainos.

5 psl.

Anykščių kultūra išpopuliarėjo Indonezijoje

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

2021-ųjų metų veiklos ataskaitą pristačiusi Anykščių kultūros centro direktorė Dijana Petrokaitė nemažai dėmesio skyrė įstaigos internetinio tinklapio rodikliams. Įstaiga nustatė, kad daugiau nei 13 proc. Anykščių kultūros centro lankytojų pernai buvo iš Indonezijos. Direktorė mano, kad įstaigos tinklapis Indonezijoje galėjo būti reklamuojamas per klaidą.

Renginių lankytojų iš Molukų salos ar iš Papua provincijos, nors Anykščių kultūros centro interneto svetainė rodo didžiulį susidomėjimą iš Indonezijos, centre nesulaukta. Indonesia.travel nuotr.

Pasak Anykščių kultūros centro direktorės Dijanos Petrokaitės (centre), nustatyti interneto tinklapio lankytojų Indonezijoje susidomėjimo priežastis sudėtinga.

3 psl.

Naujas restorano pastatas – pigiausias nekilnojamo turto nuomos objektas Anykščiuose

Balandžio 15 dieną, penktadienį, posėdžiavusi Anykščių rajono taryba nustatė Anykščiuose, Tilto gatvės komplekse, esančio restorano pastato nuomos kainą. Ši, šalia Šventosios upės stovintį, visiškai naują pastatą su rekuperacine sistema bei daliniu interjero įrengimu viešojo konkurso būdu buvo planuota išnuomoti 10 metų laikotarpiui, taikant 10 Eur už kv.m kainą, tačiau posėdyje nuspręsta nuomos kainą sumažinti perpus.

Mažinti restorano pastato nuomos kainą ir laikotarpį pasiūlė Anykščių rajono tarybos narys, liberalas Mindaugas Sargūnas. Jis siūlė restorano pastatą nuomoti už pradinę 5 Eur už kv.m kainą, o pastatą nuomoti 5 metų laikotarpiui su galimybe nuomos sutartį pratęsti dar 5 metams.

„10 Eur už kv.m kaina yra per didelė. Rinka pati pasakys, kokia yra teisinga kaina. Galbūt tai bus 7 Eur, 5 Eur, o gal 15 Eur. Mes nežinome, kiek verslas sutiks mokėti. Manau, kad maksimaliai savivaldai naudingą kainą mes pamatysime po konkurso. O nuomos sutarties laiką siūlau trumpinti

iki 5 metų su galimybe pratęsti dar 5 metams dėl to, kad yra infliacija, viskas brangsta. Galbūt ta nuomos kaina po 5 metų mums bus labai maža ir bus galimybė ją pakeisti“, - kalbėjo M.Sargūnas.

Anykščių rajono meras Sigitas Obelevičius kalbėjo, kad liberalo M.Sargūno pasiūlymas dėl restorano pastato nuomos yra racionalus.

„Aš prisimenu, kaip senosios Anykščių ligoninės pastato pardavimo kaina buvo iškelta nuo 1,5 iki 5 mln. ir projektas buvo palaidotas ilgiems metams“, - kalbėjo meras.

Demokratų sąjungos „Vardan Lietuvos“ atstovas Vygantas

Šližys kalbėjo, kad jis abejoja, ar kuris nors verslas nuomotųsi Tilto gatvės komplekse stovintį pastatą už 10 Eur už kv.m.

„Čia ne šiaip, kad viskas tau paruošta – imk raktelį ir dirbk. Reikia dar investuoti į įrangą, todėl geriau pradėti nuo realios kainos, pritraukti daugiau viešojo konkurso dalyvių ir juos pasirinkti pagal tam tikras sąlygas, kad nebūtų kokio pigaus tinklo“, - sakė V.Šližys.

Tuo metu Anykščių rajono tarybos narys, Darbo partijos atstovas Ričardas Sargūnas apskritai suabejojo pačiu Tilto gatvės komplekso projektu.

„Iš pradžių mes gauname lėšas, pastatome statinius ir staiga nebežinome, ką tuose pastatuose daryti. Tada ieškome kelių, ar privatizuoti, ar išnuomoti. Gal nuomininkui netiks elektros instaliacija, komunikacijos, gal yra kokie apribojimai, limitai. Kas čia numatoma daryti? Kaip galima informuoti rajono žmones, kai skambina žurnalistai, klausia kas bus Tilto gatvės komplekso

pastatuose, o aš jiems atsakau, kad dar nežinau. Ar yra čia kokia komplekso vizija ar viskas bus paleista savivalei?“ - klausė R.Sargūnas.

Anykščių rajono meras S.Obelevičius aiškino, kad Tilto gatvės komplekse „viskas bus gerai“.

„Čia kai kurie žurnalistai nori sužinoti daugiau, negu įmanoma sužinoti. Daug kas vyksta per įvairius konkursus, tai negi mes dabar čia galim pasakyti, kad viešąją nuomos konkursą laimės vienoks ar kitoks restoranas“, - apie žiniasklaidos domėjimąsi Tilto gatvės kompleksu, dėstė S.Obelevičius.

Už tai, kad Tilto gatvės komplekse esantis restorano pastatas viešajame konkurse būtų nuomojamas taikant 5 Eur kv.m. įkainį balsavo 16 Anykščių rajono tarybos narių, trys nuo balsavimo susilaikė.

Priminsime, kad Anykščių mieste nekilnojamojo turto nuomos kainos už kv.m. svyruoja nuo 8 iki 10 Eur už kv.m

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

vyr.buhalterė.

Ji aiškino, kad vandens kainai įtakos turi ir UAB „Anykščių vandenys“ valdomas turtas, kurio vertė siekia 22 mln. Eur. Didžiąją turto dalį sudaro tinklai, gręžiniai, nuotekų valyklos.

Dėl didėjančios vandens kainos taip pat buvo minimos augančios kuro, elektros energijos kainos, bendrovės investicijos.

Nauja vandens kaina įsigalios ne anksčiau kaip po 30 dienų.

Praėjusius metus UAB „Anykščių vandenys“ baigė su 45 tūkst. Eur pelnu.

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

perkamos šeimoms reikalingos prekės: mišinėliai kūdikiams, greito vartojimo produktai (pienas, kiaušiniai, grietinė), švaros, higienos priemonės, vaistai“, - informavo S.Ševčenkaitė.

Priminsime, kad per balandžio pradžioje bibliotekoje vykusį paramos ukrainiečiams vakarą vyko prekyba kepiniiais, atvirukais, rankų darbo apyrankėmis su Ukrainos simbolika.

Už vandenį teks mokėti brangiau

Ši pavasarį Anykščių rajone 6,9 proc. brangs vanduo. 1 kub.m vandens kaina išaugs 24 centais.

Naują geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinę kainą, kaip to reikalaujama, UAB „Anykščių vandenys“ su Valstybine energetikos reguliavimo taryba suderino dar šių metų vasario mėnesį, tad balandžio 15 dieną, penktadienį, vykusiame Anykščių rajono tarybos posėdyje anykštėnų išrinktiesiems tik beliko šiam suderinimui pritarti. Jam nepritarus, naują

tarifą Valstybinė energetikos reguliavimo taryba nustatytų vienašališkai.

Nuotoliniame posėdyje UAB „Anykščių vandenys“ direktoriui Egidijui Šileikiui sunkiai sekėsi įvardinti, kodėl vandens kaina Anykščių rajone yra didžiausia Lietuvoje. Daliai Anykščių rajono tarybos narių atrodė, kad rajone prie tinklų prijungiant naujus abonentus, vandens kaina turėtų mažėti.

Atremti Anykščių rajono tarybos narių klausimus direktoriui E.Šileikiui padėjo bendrovės vyr.buhalterė Vida Strolienė.

„Pas mus yra labai mažai pramonės įmonių, kurios naudoja vandenį. Rokiškiui pakanka vienos „Rokiškio pieno“ gamyklos, kad vandens tiekimo bendrovė gyventų gerai ir pelningai. O mes vien iš „Anykščių vyno“ gamyklos pernai neturėjome jokio pelno, o šiemet, panašu, irgi neturėsime. Mums tai per pajamas labai kerta ir lieka tik gyventojai“, - kalbėjo

Ukrainiečiams paremti surinkta per 800 eurų

Anykščių bibliotekoje surengto anykštėnų bendruomenės ir paramos ukrainiečiams vakaro metu surinkti 846 eurai.

Balandžio 19 dieną, antradienį, 17 val. 30 min. vyks dar vienas renginys, kuriame bus galima paaukoti karo pabėgėliams iš Ukrainos – tai bus dueto (saksafonistas Petras Vyšniauskas ir perkusininkas Arkadij Grotesman) „Petr Arka“ koncertas Sakralinio meno centre – Angelų muziejuje.

Paramos vakarą organizavusios Pasaulio anykštėnų bendrijos veiklos koordinatė Simona

Ševčenkaitė „Anykštai“ sakė, kad dalis per paramos vakarą surinktų pinigų jau yra skirti

Anykščių rajone apsisostojusiems karo pabėgėliams iš Ukrainos.

„Kol kas 200 eurų perduota Svėdasuose įsikūrusiai šeimai, kurios vienas asmuo serga onkologine liga, 100 eurų skirti mamai, auginančiai vaiką su negalia. Už 50 eurų vaikams perkami reikmenys, reikalingi lankyti Anykščių jaunimo klubo rengiamas nemokamas plaukimo pamokas. Už dalį pinigų

temidės svarstyklės

Smurtas. Balandžio 11 dieną apie 21.50 val. Anykščių sen. Ažuožerių kaime vyras (g. 1986 m.) smurtavo prieš moterį (g. 1982 m.). Vyras sulaikytas ir patalpintas į areštinę.

Vairuotojas. Balandžio 11 dieną apie 19.10 val., Anykščiuose, Kęstučio ir Šaltupio g.

sankryžoje, patikrinimui sustabdyto automobilio „Ford Galaxy“ vairuotojui (g. 1980 m.) nustatytas 2,66 prom. neblaivumas.

Mirtis. Balandžio 11 apie 9.00 val., Anykščiuose, Ramiybės g., rastas vyro (g. 1928 m.) kūnas be išorinių smurto žymių. Pradėtas ikiteisminis tyrimas mirties priežasčiai nustatyti.

Netektis. Balandžio 11 dieną

apie 09.30 val., Anykščiuose, K. Ladigos g., atvykusi greitosios medicinos pagalba, konstatavo vyro (g. 1966 m.), gyvenusio Anykščių sen. Šeimyniškių kaime, mirtį. Pradėtas ikiteisminis tyrimas mirties priežasčiai nustatyti.

Konfliktas. Balandžio 13 dieną gautas vyro (g. 1967 m.) pareiškimas, kad apie 17.49 val.

Troškūnų sen. Raguvėlės kaime konflikto su vyru (g. 1974 m.) metu jam buvo sukeltas fizinis skausmas. Pradėtas ikiteisminis tyrimas.

Tualetas. Balandžio 14 dieną, ketvirtadienį, Svėdasų sen. Pauriškių kaime degė medinis lauko tualetas. Nuo degančio tualetu užsidegė apie 1 aras žolės. Gaisrą užgesino ugniagesiai.

spektras

Išmokos. Vyriausybė pritarė siūlymui nuo vasaros papildomai – 5 proc. indeksuoti socialinio draudimo bei valstybines pensijas. Jei Seimas pritarės, jos didės nuo birželio 1 dienos. Numatoma, kad vidutinė senatvės pensija didėtų apie 22 eurus ir siektų apie 482 eurus, o turint būtinąją stažą – 25 eurus iki 510 eurų. Vidutinės netekto darbingumo pensijos, priklausomai nuo jo lygio, papildomai didėtų 10–21 euru. Bazinė pensija siektų 225,84 euro. Palyginti su 2021 metų sausiu, pensijos nuo birželio vidutiniškai augtų 69 eurus.

Pilietybė. Norint dokumente pakeisti įrašą apie tautybę užteks pareikšti valią, numato Seimo ketvirtadienį priimtos pataisos. Asmens pageidavimu įrašas dokumente apie tautybę gali būti pakeistas, papildytas arba, jeigu jo nėra, įrašytas. Asmuo galės pasirinkti vieno iš savo tėvų ar senelių tautybę.

Vizos. Lietuvos užsienio reikalų ministerija (URM) ragina nevykti į Baltarusiją, nepaisant pranešimų apie galimybę apsilankyti šioje šalyje be vizų. Kaip pranešė Baltarusijos pasienio tarnyba, artėjant staciatikių ir katalikų religinėms šventėms, Latvijos ir Lietuvos piliečiai mėnesį galės atvykti į šią šalį be vizų. Baltarusijos sieną su Latvija ir Lietuva be vizų bus galima kirsti pasienio punktuose nuo balandžio 15-osios iki gegužės 15-osios. Tai bus galima daryti neribotą skaičių kartų, lankytis visoje Baltarusijos teritorijoje nereikės turėti leidimo lankytis pasienio zonoje, tik bus privalu iš anksto informuoti sienos apsaugos pareigūnus. Rekomendaciją to nedaryti savo piliečiams išplatino ir Latvijos užsienio reikalų ministerija.

Pabėgėliai. Lietuvoje registruota 45,5 tūkst. karo pabėgėlių iš Ukrainos, 18,6 tūkst. iš jų – nepilnamečiai, rodo penktadienį skelbiami Statistikos departamento duomenys. Maždaug trečdalis visų atvykusių ukrainiečių, t.y. 14,5 tūkst. registruota Vilniaus registracijos centre, beveik 6,3 tūkst. – Kauno centre, Klaipėdos ir Alytaus centruose atitinkamai registruota po 4,9 ir 4,5 tūkst. migrantų, Šiaulių centre – beveik 2,3 tūkst. 5 tūkst. į Lietuvą atvykusių karo pabėgėlių yra vaikai iki šešerių metų, 13,8 tūkst. – nuo šešerių iki 18 metų. Dar 2 tūkst. yra asmenys, vyresni nei 65-erių. Jungtinių Tautų duomenimis, nuo karo Ukrainoje pradžios iš šalies išvyko daugiau nei 4,6 mln. gyventojų.

???

Ką siūlytumėte pastatyti, pakabinti Anykščiuose, A.Baranausko aikštėje, kad ji būtų gyvesnė, kad žmonės joje norėtų leisti laiką?

Rita GUOBIENĖ:

Fontanai labai pagyvina aikštes ir tampa traukimo centru; taip pat lauko kavinės, įvairios pramogos vaikams.

Juozas RATAUTAS:

Lėtame mieste triukšmo negali būti. Čia žmonės turi vaikščioti ant pirštų galų, groti gedulinga muzika...

Jūratė PADAGINSKIENĖ:

Tai iš kart rašėm ir sakėm kad nereikia tų būdų statyti, gadina vaizdą, ir dar aikštė centrinė, o dabar verčiat kuo greičiau.

Beata ŠAPOKIENĖ:

Jei A.Baranausko aikštėje nameliai nepasiteisino, kur visi pro šalį eina ir perka, tai prie stoties nameliai juolab nepasiteisins.

(Pagal „Anykštos“ FB. Kalba netaisyta.)

Anykščių kultūra išpopuliarėjo Indonezijoje

(Atkelta iš 1 psl.)

„Analizuojant internetinio tinklapio rodiklius šiemet pastebėti trukdžiai, stipriai iškraipantys nurodytus rezultatus. Be galo svarbu į juos atsižvelgti vertinant bendruosius Anykščių kultūros centro tinklapio rodiklius. Šie trukdžiai išskyla žvelgiant į tinklapio lankytojų geografinį plitimą ir lyginant su tolesniais, bendriniais rodikliais. Vienu pagrindinių lankytojų paplitimo vietų čia nurodoma Indonezija (13,2 proc. lankytojų). 98,79 proc. iš jų pažymėti kaip neaktyvūs lankytojai ir vidutinė apsilankymo trukmė nurodoma mažiau nei 1 s, tai reikštų, kad puslapis buvo atidarytas, tarsi, netyčia“, - rašoma Anykščių kultūros centro direktorės D.Petrokaitės veiklos ataskaitoje.

Anot D.Petrokaitės, nustatyti tokio veiksmo priežastis sudėtinga, tačiau Anykščių kultūros centro direktorė mano, kad įstaigos puslapis Indonezijoje kažkieno galėjo būti reklamuojamas.

„Galbūt per klaidą vienas mūsų tinklapių buvo reklamuojamas Indonezijoje, o galbūt jis buvo padarytas kaip iššokanti reklama. Bet kuriuo atveju matomas netyčinis apsilankymas, kuris vis tiek iškreipia visų dėmenų vidurkį“, - rašoma ataskaitoje.

Anykščių kultūros centro 2021-ųjų metų veiklos ataskaitoje nurodoma, kad panaši situacija matoma ir su Frimley miestu, esančio Didžiojoje Britanijoje. Iš šio miesto Anykščių kultūros centro tinklapį aplankė 1,68 proc. skaitytojų, tačiau jie buvo neaktyvūs.

„Tokie rodmenys nurodo aki-vaizdžius nukrypimus, į kuriuos būtina atsižvelgsime ir kurių šaltinį mėginsime atrasti ateinančiais metais.“ - rašoma ataskaitoje ir konstatuojama, kad šie rodmenys neleidžia tiksliai nustatyti realaus Anykščių kultūros centro tinklapio lankytojų skaičiaus.

Anykščių kultūros centro veiklos ataskaitoje nurodoma, kad įstaigos tinklapis 2021 metais sulaukė kiek daugiau nei 19 tūkst. lankytojų. Tiesa, mažai tikėtina, kad bent dalis jų vėliau atvyko iš Indonezijos pasiklausyti kapelos „Grieža“ ar stebėti režisieriaus Jono Buziliausko spektaklių.

Anykščių kultūros centro direktorė D.Petrokaitė „Anykštai“ tą ir patvirtino - iš Indonezijos lankytojų įstaiga nesulaukė.

Anykščių kultūros centras informavo, kad įstaigos tinklapi sukūrė ir prižiūri 2017 metais Anykščių kultūros centre pradėjęs dirbti informacinių technologijų specialistas Tomas Baltušis.

Prieš tai Anykščių kultūros centro tinklapyje buvo skelbiama, kad įstaigos tinklapi sukūrė ir prižiūri „Tobalt“ - mažoji bendrija „Laikas atsinaujinti“, kurios vadovė yra Ema Baltušienė. Šios informacijos tinklapyje nebeliko, kai „Anykštai“ paskambino į Anykščių kultūros centrą ir direktorės D.Petrokaitės pasiteiravo, kiek įstaigai kainavo tinklapi sukūrimas ir kiek kainuoja jo priežiūra.

„Tobalt“ skelbia, kad specializuojasi kurdamas interneto svetaines biudžetinėms ir savivaldybių įstaigoms. „Tobalt - revoliucija įstaigų prisistatymui internete“, - skelbia įmonės šūkis.

Praejusių metų veiklos ataskai-

toje, be kita ko, Anykščių kultūros centro direktorė D.Petrokaitė rašo, kad 2021 metais įstaigoje buvo daug problemų.

„Problemų laukas buvo nemenkas, nes įstaigos veiklą pakankamai ženkliai įtakoją pandemijos situacija ir apribojimai. Dėl šių priežasčių teko nutraukti darbą „Coffe hill“ kavinei, nuomavusiai patalpas kultūros centre, laikinai sustabdė veiklą „Kino namai“, administravę kino salės patalpas. Nuoširdžiai tikimės, kad 2022 metais galėsime susigrąžinti šias mūsų lankytojų labai mėgstamas ir populiarias erdves“, - ataskaitoje viliasi D.Petrokaitė.

Anot D.Petrokaitės, 2021 metais renginių skaičius lyginant su praėjusiais metais kultūros centre sumažėjo 200-tais. Bet, kaip teigiama, bendrai renginių lankytojų padaugėjo ir jie yra socialinių tinklų lankytojai.

Pernai už teikiamas paslaugas Anykščių kultūros centras surinko 24 tūkst.600 Eur.

savaitės citatos

Turinga kasdienybė

Rimantas VANAGAS, rašytojas, Anykščių rajono garbės pilietis, apie Kurkliuose išdarytą paminklą sovietų armijai:

„Mačiau tą nudažytą paminklą sovietiniams kariams Kurkliuose, bet manęs tokie kasdieniai dalykai nelabai domina“.

Bet dėl visa ko išraukim ir šitą!

Sigutis OBELEVIČIUS, Anykščių rajono meras, gamtininkas, apie invazinę ir net nuodingą putinų rūšį:

„Kalbama ne apie mūsų putiną“.

Vis dar jaunatviškas idealizmas...

Mindaugas SARGŪNAS, verslininkas, Anykščių rajono tarybos narys, liberalas, apie Anykščių Tiltų gatvės komplekse esančio restorano nuomą:

„Rinka pati pasakys, kokia yra teisinga kaina“.

Negarantuokit, kad bilietų nepardavinėjo!

Dijana PETROKAITĖ, Anykščių kultūros centro direktorė, ataskaitoje apie susidomėjimą centro interneto tinklapiu Indonezijoje:

„Galbūt per klaidą vienas mūsų tinklapis buvo reklamuojamas Indonezijoje, o galbūt jis buvo padarytas kaip iššokanti reklama“.

Nuo kada jums tai naujiena?

Ričardas SARGŪNAS, Anykščių rajono tarybos narys, „darbietis“, apie Anykščių Tiltų gatvės kompleksą:

„Iš pradžių mes gauname lėšas, pastatome statinius ir stauga nebežinome, ką tuose pastatuose daryti“.

Būtų dar nemaloniau, jei žinias rinktų STT

Sigutis OBELEVIČIUS, Anykščių rajono meras, apie žiniasklaidos domėjimąsi Anykščių Tiltų gatvės kompleksu:

„Čia kai kurie žurnalistai nori sužinoti daugiau, negu įmanoma sužinoti“.

VISKAS STOGAMS
UAB „Stogvyga“
Ažuolų g. 36,
Rokiškis
Tel. 8 652 49 994

STOGŲ DENGIMAS
UAB „Stogvyga“
Ažuolų g. 36,
Rokiškis
Tel. 8 652 49 994

riešės

Rytis KULBOKAS

Šio mėnesio pradžioje pasirodęs Vilniaus politikos analizės instituto, remiantis oficialių šaltinių pateiktais rodikliais, sudarytas Lietuvos savivaldybių indeksas patvirtino intuityvų pojūtį – mūsų karalystėje gyvenimas negerėja. Maža to – „bala“ tik „pelkėja“. Esame 55- ti iš 60- ties šalies savivaldybių.

Nepadeda nei hipsteriškos, ultramodernios investicijos į visokias vėjo jėgaines, o ir tos, kaip kokios diversantės ir sabotuotojos, ima ir nugriūna gąsdindamos šalia gyvenančius žmones. Maža to – per pačią Kovo 11- ają!

Nepadeda ir kaip didmiesčiuose išsipūtusios nekilnojamojo turto kainos Anykščių rajone – kas iš to, jei būstus perka vilniečiai, kurie krašto gyventojais būna gal tik dvi dienas per savaitę? Ir tai tik vertinant optimistiškai. Dėl to tik dar labiau blogėja sąlygos nuolatiniams ir savo gyvenimą su Anykščių kraštu norintiems susieti žmonėms. Nebus prieinamo būsto – nebus ir gyventojų. Arba atlygis turi būti atitinkamas, bet čia, kaip parodė indeksas, taip pat didelės problemos.

Seniai kalbama apie dvi Lietuvos, net tris, pastaruoju metu net imama smulkinti tas pačias savivaldybes į smulkesnį

lygmenį – vos ne iki seniūniju, bandant paaiškinti, ko gi taip skiriasi gyvenimo kokybė net vienoje, toje pačioje savivaldybėje. O reikalai tik blogėja.

Labiausiai mane sukrėtęs Vilniaus politikos instituto Lietuvos savivaldybių indekse Anykščių rajono rodiklis – fizinis saugumas (kiti rodikliai nenustebino, o šio rodiklio nelaikiau tokiu blogu). Šį komponentą sudaro saugumas keliuose, nusikalstamumas, medicinos pagalbos prieinamumas ir mirštamumas nuo neužkrečiamųjų ligų. Kitais žodžiais – „korona“ į jį neįeina, bet įeina infarktai ir insultai.

Anykščiai – fiziškai pats nesaugiausias Lietuvos rajonas. Išvažiuodamas anksti ryte į darbą ir atsiveikindamas su namiškiais, ypač žiemą, niekada nežinau ar grįši. Gerai jei smėlio barstytuvą sutiksi dar kelyje. Deja, bet per dažnai rytinis ledas ant kelių kelininkams būna netikėtas, sniegas ir taip susivažinė, o važiavimas ekstremaliomis sąlygomis ugdo meistriškumą. Be abejo – šaržuojau, bet kelių problema tik gilėja ir pats galiu patvirtinti, kad iki nelaimės tokiais keliais – tik plaukelis, o skersai kelio į tave atskrendantis automobilis, paslydęs ant netikėto ledo, mažai guodžia, kad gyveni be penkių minučių kurorte. Lieka tik pasidžiaugti, kad dar ne prie visų kelių naujieji kelių saugumo teoretikai prikišo nagus ir ne visur kelius riboja praraja su siaurutyčiu kelkraščiu arba barjerai, kad dar turi kur nusukti.

Todėl ar reikia stebėtis, kad sulaukti greitosios medicininės pagalbos kartais, rodosi, trunka amžinybę? O ar ne visišku tyčiojimusi atrodo anonsuota

medicinos reforma, kai nežinia nuo kokių Vilniaus miesto standartų nurašomi skaičiai, kad bet kurį pacientą medicininė pagalba turi pasiekti per 25 minutes? Ir dar tuo pačiu metu „optimizuos“ medicinos pasiekiamumą rajonuose? Kuriam pasaulyje gyvena tie „reformatoriai“? Ar pagerėjo visuomenės sveikata uždarius „tinkamo medicininio lygio negalinčias užtikrinti“ kaimų ambulatorijas ar felčerinius punktus? Jau ir taip kaip patyčios iš pacientų ir medikų atrodė išakymas pastariesiems į kitų miestų ligonines vežamus ligonius rajonų pakraščiuose tiesiog pakelėje perkėlinėti iš vieno greitosios pagalbos automobilio į kitą.

Tačiau būkim teisingi – esame tik proceso, vadinamo nykimu dalimi. Nykstame karo tempais ir niekas neskirs lėšų nykstančioms teritorijoms. Ir, net neabejoju, jokie kelininkai nenori būti vairuotojų keikiama ir jie prižiūrėtų kelius daug geriau, bet pinigai, pinigai... O kodėl juos skirti, jei nėra žmonių, o ir automagistralės Anykščių rajono nekerta?

Kaip Anykščių rajonas atrodo demografiniame indekse kontekste? – Tragiškai. Rodiklis, kuriame skaičiuojamas vaikų ir pagyvenusių žmonių skaičius bei atvykstančių į rajoną gyventi ir iš jo išvykstančių skaičiai, 57- tas iš 60- ties. Gerai, kad bent nebe paskutinis kaip prieš kokius trejus metus, nors tai esmės nekeičia. Kuo toliau, tuo labiau kraštas virsta teritorija. Gal ir teisingai paskaičiuota, kad šią teritoriją galima išnaudoti bent jau vėjo ir saulės elektrinėms statyti, jei žmonių šiaip ar taip tokiais nykimo tempais greitai neliks? Tokiu

greičiu jau ne tik Vaitkūnuose biblioteką tenka uždaryti, greitai eilė ateis ir kadaise miestais buvusiems Troškūnams ar Kavarskui.

O ką indeksas sakė apie ekonomiką Anykščių rajone? Nesame blogiausi. Šešias savivaldybes lenkiame. Bet jei ir kitais metais krisime tokiu tempu – gal dar vieną rajoną vis dar lenksime.

Ekonominis gyvybingumas atskleidžia darbo užmokesčio dydį, veikiančių mažų ir vidutinių įmonių ir ūkio subjektų skaičius, tiesiogines užsienio investicijas, tenkančios vienam gyventojui ir nedarbo lygį savivaldybėje. Kriterijų rezultatai rodo, kad nėra guodžiančių ženklų.

Kriterijus, kuris nemažiau sukrėtė, bet vertinant fizinio, demografinio ir ekonominio saugumo rodiklių kontekste yra dėsningas – socialinis saugumas. Vienas didžiausių kritimų šalyje. Priminsiu, kad buvo vertinamas socialinės paramos gavėjų skaičius, nemokamą maitinimą gaunančių vaikų skaičius, ilgalaikių bedarbių skaičius, moterų / vyrų užimtumo santykis, skurdo rizikos lygis. Anykščių rajonas per metus krito iš 28- tos į 42- a vietą. Ir tai – vienas didžiausių kritimų šalyje. Daugiau krito tik Lazdijų rajonas. Na, negali silpnos ekonomikos savivaldybė būti socialiai saugi. Nėra iš ko, o ir poreikis baisus.

Gal toks kritimas susijęs su pandemija, bet tada peršasi išvada, kad rajono turistinė strategija visiškai nenaudinga gyventojams, o keisti vėlu. Nuėjome klystkeliais. Tai – sukrečiantis faktas, paradoksaliai patvirtinantis ironišku tampantį deklaratyvų rašinė-

jimą ant krantinių kaip, kad kokį „čia gera sugrįžti“. Bet ne gyventi.

Vienintelis kriterijus, kuriame Anykščių rajonas nebuvo nokautuotas – švietimas. Šis, su ekonomine veikla ir turizmu nesusijęs rodiklis Lietuvoje Anykščių rajoną nurodė kaip 18 – tą. Tačiau jau girdisi naujos švietimo reformos griausmai su uždarinėjamos mokyklomis. O ar yra nors koks pagrindas tikėtis, kad būtent ši reforma bus ta, kuri galų gale bus pavykusi? Nebent pavykusi taupant pinigus socialinių reikmių sąskaita.

Visose krizėse, visuose valstybės taupymuose pirmiausia kenčia silpniausi. Pirmieji „optimizuojami“ būtent jie. Tiesiog nurašomi kaip beviltiški. Akivaizdu, kad dabartinė šalies valdžia Lietuvą mato tik Vilniuje ir gal dar Klaipėdoje – savo citadelėse. O jei gyvenate kokuose Anykščiuose ir dar baisiau – Raguvėlėje ar Viešintose – patys kalti. Ir visai tragiška, kad rinkiminės apygardos dabar priklausomos nebe nuo teritorijos, bet nuo gyventojų skaičiaus. Daugėjant didmiesčiuose rinktų Seimo narių skaičiui, ir mažėjant jų skaičiui rajonuose – padėtis pasidaro beviltiška. Sniego gniūžtės efektas tampa nebesustabdomu. Juk „rajoninių“ niekas nebegins nuo didmiesčių „ryklių“, reikalaujančių šaligatvių, apšvietimo ir elektromobilių įkrovimų stotelių, kai provincijos visame kaimuke net vieno vienintelio gatvės apšvietimo žibinto nėra. Manau, nebe už kalnų laikas, kai vieną Seimo narį rinksime keliuose rajonuose, arba tapsime Panevėžio kurios nors apygardos rinkimų apylinke.

Brangią ir mielą Oną JURKĖNAITĘ - VARANAČIENĘ 102-ojo gimtadienio proga sveikina vaikai, vaikaičiai bei provaikaičiai, linki sveikatos, džiugesio, ištvermės belaukiant 103-ųjų!

Ona gimė 1920 m. balandžio 15 d. Mato Jurkėno ir Antaninos Jackutės šeimoje Vaivadiškiuose, netoli Anykš-

čių. Tėvai susipažino Juzivkoje (dabartinėje Ukrainoje) ir ten susituokė per šv. Jurgį, 1917 m. balandžio 23 d., kur buvo nu-

vykę Pirmojo pasaulinio karo metais per šalį einant frontui. Mama Antanina, Kazimiero ir Veronikos, iki santuokos Ralaitės, Jackų duktė kilusi iš Žemaitijos, Kuršėnų valsčiaus, Žygaičių (g. 1898 m. rugsėjo 26 d.). Tėvas Matas Jurkėnas, Karolio ir Julijonos, iki santuokos Šulskytės, sūnus, gimė 1874 m. sausio 28 d. Anykščių krašte, giminės lizde - Vaivadiškiuose. 1918 m. šeima grįžo jau į Nepriklausomą Lietuvą. Susilaukė 5 vaikų: Stefanijos (1918-1919), Onos, Stanislovo (1922-1924), Adolfo (1924-1997) ir Viktorijos (1927-1994). Prosenelė Teklė Jankevičiūtė, garbingos Žemaitijos, herbo Janina, bajorų giminės atstovė. Kita, pagal tėvą - Elžbieta - garsios Anykščių Kairių giminės palikuonė.

Ona Jurkėnaitė mokyklą baigė su pagyrimu, mokytojai siūlė siekti mokslo aukštumų pamatę neeilinius gabumus. 1936-1940 m. teko būti laikinojoje sostinėje Kaune, ketino ir ruošėsi studijuoti farmaciją, tačiau prasidėjęs Antrasis pasaulinis karas planus sujaukė, grįžo į gimtąjį Anykščių kraštą. 1943 m. liepos 11 d. Kavarske išteko už Stanislovo Varanavičiaus, šeimoje gimė: Aldona, Palmira, Algimantas ir Rimantas. Gyvenimas vertė dirbti nelengvus darbus, pergyventi sovietinį terorą, patirti daug draugų partizanų aukų.

Protėvių gijos lemia pasirinkimus, meilę mūsų šaliai. Igo ir šviesaus Jos gyvenimo paslaptis - pozityvaus mąstymo galia.

Džiaugiamės visi, Kartu būdami, Šiltus žodžius mes tariam, Palydim mintimi!

Anūkas Aidas BAŠKYS

Populiariausių medikų rinkimuose pasikeitė lyderiai – į priekį išsiveržė Valdas Macijauskas

„Anykštos“ redakcija kartu su Anykščių pirminės sveikatos priežiūros centru tęsia tradicinius populiariausių šių metų Anykščių medikų rinkimus.

Jūsų išrinktus populiariausius Anykščių medikus – gydytojus ir slaugytojas – „Anykštoje“ paskelbsime balandžio 27 dieną, kai bus minima Medicinos darbuotojų diena.

Artėjant populiariausio medikų rinkimų pabaigai, iki šiol pirmavusią, daugkartinę rinkimų laimėtoją Dalią Kazlauskienę aplenkė pernai trečiu likęs gydytojas Valdas Macijauskas.

V. Macijauskas surinko 35 padėkas, D. Kazlauskienė jų sulaukė 27.

Trečioji populiariausio mediko rinkimuose žengia gydytoja Gabėta Šinkūnaitė, kuriai pacientai dėkojo 14 kartų.

9 padėkas turi gydytojas Rimondas Bukelis, 7 padėkas – Rolandas Jurkėnas.

Gydytojai Dianai Iricijan pacientai skyrė 5 padėkas.

Pacientai po kartą dėkojo gydytojams Virginijai Pažerienei, Giedručiui Klimkevičiui, Gra-

žinai Bernatavičienei, Audriui Vasiliauskui, Aloyzui Prancūnui, Aliūtei Kurminienei, Vitalijai Giriūnienei, Audronei Lapinskienei, Laimutei Raišotienei ir Viliui Januškai.

Tarp slaugytojų taip pat pasikeitimai. Surinkusi 28 padėkas į pirmąją vietą pakilo Jolita Abraškevičienė.

Iki tol pirmavusiai Rūtai Paciūnienei pacientai dėkojo 18 kartų. Trečia – Regina Viršyliene, sulaukusi 13 padėkų. Ramunė Strazdienė ir Rita Burneikienė turi po 8 padėkas.

7 padėkų sulaukė Laima Slapšienė. 5 padėkas turi Aušra Valaitienė. Po 2 padėkas surinko Bronė Pranskūnienė ir Gražina Janulienė. Pacientai taip

pat dėkojo slaugytojoms Joanai Mikulėnienei, Virginijai Zizirskienei, Zitai Mackevičiūtei, Rasai Jankienei ir Ligita Laurikėnienei.

Padėti savo mėgstamiems gydytojams ir slaugytojoms rinkti balsus galite keliais būdais – „Anykštos“ laikraštyje spausdindami mokamas padėkas (vienos padėkos kaina 15 eurų), rašydami redakcijai laiškus apie tai, kaip Jumis medikai pasirūpino, bei balsuodami internetu, portale anyksta.lt vykiančioje apklausoje. Nuo balandžio 19 d. 9 val. iki balandžio 22 d. 9 val. galėsite atiduoti balsą už slaugytoją, o nuo balandžio 22 d. 9 val. iki balandžio 25 d. 9 val. – už gydytoją.

Kaip ir pernai, 75 proc. balsų sudarys padėkos ir laišukai „Anykštoje“, 25 proc. – balsavimas internetu.

Padėkoti per „Anykštos“ laikraštį dar galite kito šeštadienio (balandžio 23 d.) ir antradienio (balandžio 26 d.)

numeriuose.

Padėkas galima užsakyti el. paštu reklama@anyksta.lt arba redakcijoje (Vilniaus g. 29, Anykščiai). Telefonai pasiteirauti: 8-381-59458; 8-686-33036.

-ANYKŠTA

Iš visos širdies dėkojame gydytojai Gabėtai ŠINKŪNAITEI ir slaugytojai Reginai VIRŠYLIENEI už nuoširdumą bendraujant su pacientais ir rūpestingą gydymą.
Linkime sveikatos ir kantrybės nelengvame medikų darbe.
Adelė ir Vytautas KAVALIAUSKAI

Nuoširdžiai dėkojame šeimos gydytojai Daliai KAZLAUSKIENEI ir slaugytojai Rūtai PACIŪNIENEI už rūpestingą gydymą ir malonų bendravimą.
Ačiū Jums mielos medikės.
D. ir St. VIDZIKAUSKAI, E. JURIENĖ

Dėkoju gydytojai Valdai MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolita ABRAŠKEVIČIENEI už gerą gydymą ir raminantį žodį.
Liudas JAKELIŪNAS

pastabos parašėse

Kai norisi kažką pasakyti apie Velykas

Ričardas BANYS,
Panevėžio rajono Vadoklių
parapijos klebonas,
svėdasiškis

Prisipažinsiu, kad kalbėti ar rašyti apie Velykas yra nelengva. Ypač tai pajaučiau šiais metais, kai kiekvieną dieną tenka susidurti su mirties ir gyvenimo scenomis, sensacijų ir skandalų vaizdais ir aprašymais masinių komunikacijos priemonių pasaulyje. Žinoma, kai apie Velykas pradėdi kalbėti ar rašyti, naudojamas trafaretinius teiginius, frazes ar vien tik imi moralizuoti, tai tas nelengvas jausmas tarsi sumažėja. Tačiau bet koks trafaretas, ypač komunikacijoje, sumenkina ir pačių Velykų prasmę. O to tikrai nenorėčiau.

Gyvename tokiais laikais, kai tikėjimo ir antgamtinio pasaulio dalykai tarsi susipriešina su visu mus supančiu technologijų pasauliu, kuriame moksliskai bandoma įrodyti net ir patį

Kristaus prisikėlimą iš mirusių. Tačiau įrodyti – tai dar nereiškia įtikinti vis labiau į dvasinio ir antgamtinio gyvenimo paviršutiniškumą išplaukiantį šių laikų žmogų, kuriuo galime būti kiekvienas iš mūsų. Juk be galo sunku suvokti ar net įsivaizduoti kaip miręs žmogus po kelių dienų gali prisikelti iš numirusių, bendrauti su aplinka ir aplinkiniais, ypač kai beveik kiekvieną dieną per televiziją tenka matyti realias ar suvaidintas mirties scenas. Gal nieko neįžėisiu, jei pajuokaudamas pasakysiu, kad prisikelti iš numirusių, netampant zombiu iš amerikoniškų siaubo filmų, žmonijos istorijoje pavyko tik vienam. Tai Jėzui iš Nazareto, kuris kai kam buvo ir tebėra lyg senovės mitas, kitiems – šarlatanai ar revoliucionierius, o dar kitiems – Dievo Sūnus ir Atpirkėjas. Tačiau moderniems laikams ir jų žmonėms nepakanka saldžių religinių paveikslėlių, kuriuose yra atvaizduotas iš mirties prisikėlęs Kristus. Dabartiniam pasauliui reikia dokumentikos ir įrodymų, kad toks sensacingas faktas yra kažkada buvęs. Žinoma, kai kas mano, kad tikėti puikiai sumontuota religine pasaka, ją paverčiant „opiumu liau-

džiai“ – tai yra kažkam labai pelninga ir strategiškai svarbu. Šiandien dažnai tenka girdėti, iš kai kurių ideologijų atstovų, kad Kristaus prisikėlimas iš numirusių krikščionybei „brangi ir kainuoja, bet tai kartu ir apsimoka“. Juk jei nebeliktų „mito“ apie prisikėlimą, tai sugriūtų visas krikščionybės pamatas. O tai jau visiškai išnykimas. Dėl „mito“ galiu pasakyti tik tiek, kad kai kam „mitas“ yra ir amerikiečių išsilavinimas Mėnulyje arba laikoma „mitu“ faktas, kad mūsų planeta yra ne plokščia, bet apvali. Juk jei žmogus nepriima ar nenori priimti tiesos ar konkretaus fakto, tai gali net galvą į sieną daužyti: nepadės ir tai tokio žmogaus įtikinti. Tačiau Bažnyčia ir visa krikščionybė net ir nebando įtikinti, o pati liudija prisikėlusį iš numirusių Kristų. Būdama šventa ir kartu nuodėminga, Bažnyčia kyla ir krenta, silpnėja ir vėl stiprėja, stovi vietoje ir vėl eina toliau. Bažnyčia, kurią sudarome mes – tikintieji ir nuoširdžiai bandantys suvokti Dievą ir Jo ieškoti savo gyvenimo kasdienybėje, paženklintoje abejonėmis, atradimais ar klaidžiojimu tarp šviesos ir tamsos kelių. Šių metų Velykos, drįstu

manyti, kiekvienam iš mūsų yra šiek tiek kitokios. Čia ir dar nesibaigianti pandemija, dalį iš mūsų palietusi skaudžiu artimo žmogaus praradimu, čia ir karas Ukrainoje, neleidžiantis ramiai užmigti, galvojant, kad kažkur yra žudomi žmonės. Velykų akivaizdoje tikriausiai kiekvienam yra sunku suvokti, kad tie, kurie dabar žudo nekaltus žmones ir griauja jų namus, stovės ortodoksų maldos namuose dievobaimingai nutaisę savo veidus ir tomis pačiomis lūpomis, kurios davė įsakymus griauti ir žudyti, priims Šv. Komuniją smilkalų ir ikonų fone. Sunkios ir ypatingos šių metų Velykos. Kaži ar sėdėdami prie velykiniais valgiais nukrauto stalo nepasijausime nepatogiai, prisimindami tuos žmones, kurie šiuo metu ar šiek tiek vėliau, bent laikinai nurimus karo slibinui, pagalvos apie prisikėlimą ir jo paliestą Dievo Sūnų? Nesinori net pagalvoti, kad vieni Velykas švęs ramiai savo jaukiuose namuose, o kiti šalia savo sugriautų namų ar šalia kuklaus žemės kauburėlio, po kuriuo guli rusų kareivio nušauta mama, tėtis, brolis, sesuo ar kitas brangus žmogus.

Bet vis tiek taip norisi, kad prisikėlimo viltis nepaliktų nei mūsų, nei kitų, ypač šiuo metu kenčiančių savo skausmą. Mes,

kurie dar galime džiaugtis taika ir ramybe, sėdėdami bažnyčiose per Velykų mišias ar prie šventinio stalo, bent dalele savo širdies, bent šviesia mintimi pasidalinkime su Ukrainos žmonėmis. Negalvokime tik apie save, nes ateis laikas, kai būsim ir mes dėkingi tiems, kurie su mumis buvo tada, kai mums labai reikėjo kažkieno pagalbos. Duok Dieve tik, kad mūsų namai ir mes patys niekad nebūtume paliesti kruvinų karo rankų.

O dabar norėčiau užbaigti savo minčių srautą šviesėnėmis spalvomis. Už lango vis labiau jaučiamas pavasaris. Šis metų laikas yra pats geriausias ir patikimiausias Velykų liudininkas. Norisi palinkėjimais pasidalyti su visais žmonėmis: su tikinčiais, kad Kristus tikrai prisikėlė ir su Velykas švenčiančiais pagal savo nuoširdžius įsitikinimus. Tegu kiekviename žmoguje būna tik šviesa, net kai aplinkui yra tamsa. O prisikelti – tai ir nugalėti savo silpnumą, atsimerkti ir savo veidą atsukti prisikėlusiai gyvenimo prasmei ir norui gyventi ne vien dėl savęs, bet ir dėl kitų. Juk to moko ir tas ypatingas Žmogus, daugybės laikomas Dievo Sūnumi, per kurio Kryžiaus žaizdas esame visi išgydyti. Tegu visų sielose ir širdyse būna Velykos!

Nuoširdžiai dėkoju gydytojai Gabėtai ŠINKŪNAITEI ir slaugytojai Reginai VIRŠYLIENEI už malonų ir nuoširdų priėmimą.
Linkiu sėkmės darbe.

Vilius KEPALAS

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už rūpestį ir sveikatos priežiūrą.

Linkiu Jums sveikatos ir kantrybės.

Vlada MOGYLIENĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už malonų ir šiltą aptarnavimą. Linkime sveikatos, stiprybės ir sėkmės nelengvame darbe.

Stasys ŠINKŪNAS

Nuoširdžiai dėkojame šeimos gydytojui Rimondui BUKELIUI ir slaugytojai Ritai BURNEIKIENEI už nuoširdumą, atsidavimą savo profesijai, rūpestį ir švelnų žodį. Ačiū, kad esate!

Algimantas ir Vanda ŠNIUKŠTAI

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už gerą gydymą ir raminantį žodį.

Marytė JANKAUSKIENĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už rūpestingą gydymą ir šiltą bendravimą su ligoniais.

Zita ČERŠKUVIENĖ

Dėkojame gydytojai Daliai KAZLAUSKIENEI už rūpestingą ir nuoseklią mūsų sveikatos priežiūrą, malonų bendravimą, tikrą, nesuvaidintą paslaugumą ir slaugytojai Rūtai PACIŪNIENEI už nuoširdų rūpestį, dėmesį, praktinius patarimus rūpinantis mūsų sveikata.

Stasė ir Rimantas KULAKAUSKAI

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už profesionalų gydymą, nuoširdumą. Jūsų geros rankos, dėmesys, šypsena veikia daug geriau nei medikamentai. Sveikatos, sėkmės ir kantrybės Jums.

Bronė BASECKIENĖ

Reiškiamo pačius šilčiausius ir nuoširdžiausius padėkos žodžius gydytojai Gabėtai ŠINKŪNAITEI. Ji gydytoja iš pašaukimo, profesionali, nuoširdi, geležinės kantrybės, supranta, kad sveikata kaip ir mama - tik viena. Ačiū slaugytojai Reginai VIRŠYLIENEI už rūpestį, dėmesį, nuoširdumą. Linkime medikams sėkmės, sveikatos, išvermės, stiprybės.

ČEAPONIŲ šeima iš Vikonių km.

Nuoširdžiai dėkoju gydytojui Rolandui JURKĖNIUI ir slaugytojai Aušrai VALAITIENEI už rūpestingą, profesionalų gydymą ir nuoširdumą.

Linkiu Jums sveikatos, kantrybės, stiprybės atsakingame medikų darbe.

Valdas TYLA

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už nuoširdumą, atjautimą, rūpestingumą.

Linkime Jums sėkmės, sveikatos gyvenime ir darbe.

Gražina ir Zenonas DOBROVOLSKIAI

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už švelnų žodį, malonų bendravimą. Sėkmės, sveikatos, pasisekimo darbe.

Verutė BIVEINIENĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už rūpestį ir sveikatos priežiūrą.

Linkiu Jums sveikatos ir kantrybės.

Regina BERNATAVIČIENĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už gerą gydymą ir raminantį žodį.

Irena ir Tautvilas BALNOS

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už profesionalumą ir nuoširdų gydymą bei rūpestingumą.

Algis KAŽDAILIS

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už malonų ir šiltą aptarnavimą. Linkime sveikatos, stiprybės ir sėkmės Jūsų darbe.

Janė KAŽDAILIENĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už rūpestingą gydymą ir šiltą bendravimą su pacientais.

Stasė ir Alvydas PUKENIAI

Dėkojame gydytojai Gabėtai ŠINKŪNAITEI ir slaugytojai Reginai VIRŠYLIENEI už nuoširdų ir rūpestingą gydymą. Linkime sveikatos ir sėkmės darbe.

Arūnas ir Danė BARYZAI

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už už švelnų žodį, malonų bendravimą. Sėkmės, sveikatos, gero pasisekimo darbe ir gyvenime.

Eleonora SUNKURYTĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už nuoširdumą, atjautimą, rūpestingumą.

Linkiu Jums didžiausios sėkmės.

Genovaitė KAUSPĖDIENĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už nuoširdumą, atsidavimą savo profesijai bei rūpestį.

Vita GOGELIENĖ

Gydytojui Rimondui BUKELIUI ir seselei Ritai BURNEIKIENEI.

Dėkoju už nuoširdumą, gerą gydymą ir malonų bendravimą. Visad išeinu su šypsena.

Geros Jums sveikatos ir stiprybės.

Genovaitė BALČIŪNIENĖ

Dėkojame gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už už profesionalumą ir nuoširdų gydymą bei rūpestingumą.

Zita ir Vytautas KAVOLIŪNAI

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už nuoširdumą, atsidavimą savo profesijai bei rūpestį.

Danutė ir Stasys VILČINSKAI

Dėkojame Medicinos namų gydytojai Dianai IRICIJAN už nuoširdų bendravimą, dėmesį ir rūpestingą gydymą.

Veronika - Aldona PILKAUSKIENĖ,

Bronislava VARNIENĖ

N. Elmininkai

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už profesionalumą ir nuoširdumą.

Janina STAKĖNIENĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už profesionalumą ir nuoširdų gydymą bei rūpestingumą.

Ramutė PAVILONIENĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už nuoširdumą, atsidavimą savo profesijai.

Linkiu Jums sėkmės, sveikatos ir išvermės šiame nelengvame darbe.

Irena PLAČENIENĖ

Dėkoju gydytojui Valdui MACIJAUSKUI ir slaugytojai Jolitai ABRAŠKEVIČIENEI už už nuoširdumą, gerą gydymą ir dėmesį.

Rimutė JAKELIŪNIENĖ

Nuoširdžiai dėkojam Kurklių ambulatorijos gydytojai Daliai KAZLAUSKIENEI ir slaugytojai Rūtai PACIŪNIENEI už rūpestingą ir atidų gydymą, už švelnų ir malonų bendravimą. Sveikatos, stiprybės ir kantrybės Jūsų nelengvame darbe".

Violeta DŪDIENĖ ir Jūratė KAŠINSKIENĖ

Charkove striuka su maistu, žiaurus vaikino likimas

Eldoradas BUTRIMAS
Specialiai iš Ukrainos,
Charkovas-Lvovas

(Tęsinys. Reportažų iš Ukrainos pradžia „Anykšta“ Nr. 24, 2022-03-26)

Lvove karo visiškai nesijaučia, čia veikia įvairios parduotuvės, restoranai, o žmonės linksmi šnekučiuojasi lauko kavinėse.

Charkovietė eilėje prie maisto.

Mat į Lvovą kol kas buvo paleistos tik kelios raketos, ir ne į centrą, o į miesto pakraštį esančius pramoninius objektus.

Prie linksmi gyvenančio miesto, grįžus iš ištisą parą bombarduojamo Charkovo, priprasti nėra lengva, tad kol kas tebegyvenu karo įspūdžiais.

Juolab perskaičius pritenkiančią informaciją. Tokią, jog ES nuo agresoriaus besiginančiai Ukrainai išskyrė 1 mlrd. eurų, tačiau tuo pačiu už perkamas iš Rusijos dujas ir naftos produktus bei anglį Maskvai pervedė keliasdešimt kartų daugiau.

Organizacija „Transport & Environment“ suskaičiavo, jog ES šalys Rusijai vien už tiekiamus naftos produktus per dieną sumoka 285 mln JAV dolerių. Išeina, kad ES šalys, kartu ir Lietuva, finansuoja Rusijos vykdomą karą prieš Ukrainą.

Pavyzdžiui, Lietuvos degalinėse yra prekiaujama „Orlen“ įmonės degalais, o ši juos perka iš Rusijos. Tas pats yra su dujomis, anglimi.

Tai, jog ES ir pasaulinių humanitarinių organizacijų tiekama maisto pagalba Ukrainai nėra pakankama, galima nesunkiai įsitikinti Charkove.

Miesto valdžia kasdien keliasdešimtyje vietų nemokamai

dalija maisto paketus, tačiau prie jų stovintys žmonės skundžiasi, kad laukti reikia daugybės valandų, o neretai gauna vien puskepalį duonos arba batoną.

Netoli mano viešbučio esančiame mikrorajone Šaltasis Kalnas eilėje stovėję gyventojai neslėpė nepasitenkinimo. Žmonės skundėsi, jog dėl karo sustojo verslas, ir daugybė jų liko be darbo ir pajamų.

Tie, kas stovėjo eilėje pirmieji, teigė, jog vietą užsiėmė penktą rytą, nors ir žinojo, kad maistas bus dalijamas nuo dešimtos valandos. Vėliau atsistoję esą kai kurių produktų gali nebegauti.

Eilės gale stovėjusios pensininkės skundėsi, jog geresnius produktus išsikovoja jaunesni žmonės, sugebantys alkūnėmis prasiveržti be eilės. Tuo tarpu senesni ir ligoti, išstovėję pusę dienos dažnai turi tenkintis tik duona ar batonu, o mėsos gabaliuko ar kiaušinių, vaisių sulaukia nebent kartą per savaitę.

Neretai esą pasitaiko ir taip, jog visą dieną eilėje prastovėję turi namo kiūtinti be nieko, nes maisto pritrūko arba jo išvis neatvežė.

Buvo galima suprasti, jog dalis šių rusakalbių pensininkų tiki ir Maskvos skleidžiamomis melagenomis. Kelios moterys

įnirtingai įtikinėjo, jog žiaurūs yra ne rusų, o ukrainiečių kariai, nes rusų belaisviams esą nukapoja galvas arba kala prie kryžiaus.

Be to, šios moterys skleidė gandus, jog humanitarinę pagalbą dalijantys asmenys dalį maisto pasisavina ir veža bičiuliams į parduotuves.

Tuo pačiu tos moterys su nostalgija gyrė sovietmečio laikus jaunystėje, kai nemokamai buvo galima gauti butą, kelialapį į sanatoriją, o pas gydytojus patekti nebuvo eilių.

Užtat paklausus, ar tokiai jų nuomonei pritaria sūnūs ir dukros, pensininkės pasakė, kad ne. Vaikai esą yra patenkinti, jog Ukrainoje algos didesnės nei Rusijoje, jog galima be baimės kritikuoti valdžią ir lengvai išvažiuoti į užsienį uždariauti.

Vienas, dailininku Sergejumi prisistatęs vyriškis teigė, jog net aštuoniasdešimt procentų jo kaimynų prieš karą simpatizavo prorusiškoms partijoms, tačiau po miestą užgriuvusių žudikiškų bombų Putiną palikančių liko vienetai. Dailininko manymu, ES ir kitos Vakarų šalys privalėtų Ukrainai ne tik tiekti daugiau ginklų, bet ir maisto produktų bei vaistų, kad vos už 30 kilometrų nuo Rusijos sienos gyvenantys ir Putinui simpatizavę žmonės galutinai nuo jo nusisuktų.

xxx

Nuotrauka, kurioje 25 metų charkovietis Saša Oharkovas tupi apsikabinęs savo mylimą retriverių veislės kalaitę Helsi yra paskutinė, kurioje vaikas buvo įamžintas.

Vaikino ir Helsi draugystė buvo ypatinga, mat kalaitė tėvai sūnui nupirko prieš vienuolika metų, kad šis mažiau liūdėtų mirus mylimam seneliui. Nei brolio, nei sesers neturėjęs paauglys Saša nepaprastai pamilo Helsi, o ši irgi nuo jo nenorėdavo atsitraukti nė per žingsnį.

Universitetą baigęs vaikas dirbo informatiku, ir pas tėvus gyveno kartu su savo sužadėtine Marija. Šią vasarą, tris su pusę metų draugavusi pora ketino susituokti, tačiau vestuvių nebebus.

Nebebus todėl, jog vieną baisaus karo dieną maskolių paleista raketa nusileido po jų buto balkonu. Sprogimo aukomis tapo keliolika to namo gyventojų bei praeivių, vidurdienį išėjusių šiaip pasivaikščioti ar į parduotuvę.

Bavarijos mikrorajonas iki tol nebuvo patyręs raketų antpuo-

Saša su Helse.

Autoriaus nuotr.

lio, mat yra priešingoje pusėje, nei kad fronto linija, einanti palei šiaurinę miesto dalį. Bavarijos gyventojai todėl nepaisydavo oro pavojaus pranešimų, ir ji mieste paskelbus drąsiai eidavo į gatvę.

Tačiau tas vidurdienis buvo visiškai kitoks, kurio nedidelio mikrorajono gyventojai nepamirš niekada.

Atskridus raketai Saša buvo arti balkono, patyrė daugybę sužeidimų, ir po dviejų parų ligoninėje mirė. Sužadėtinės Marijos, buvusios tuo metu prieškambariulyje, kūną krauju nudažė skeveldros, tačiau mergina liko gyva.

Parą mergina buvo apkurtusi ir ne visai suvokė, kas vyksta aplinkui. To nelabai suvokė ir Igorio mama, kuri kartu su vyru sprogimo metu ėjo iš parduotuvės namo ir iš toli matė kilusį didelį ugnies blyksnį po jų langais.

Tėvai girdėjo ir kurtinantį sprogimo aidą. Po pirmo nustebimo ir išgąščio tėvai pasileido bėgti link savo namo.

Tėvas įbėgo į butą gelbėti sūnaus ir sužadėtinės, o mamą, pamačiusią šalia jų buto gulintį praevių lavonus, išstoko šokas, ir ji sukniubo garsioje raudoje.

Į ligoninę nuvykęs parsivežti sūnaus palaikų, tėvas Sašą atpažino vien iš vaikystės rando po kaire pažastimi. Palaidoję sūnų

tėvai išvyko į už keliolikos kilometrų esantį kaimą pas gimines, kur pasiėmė ir per gaisrą apdegusią savo katę.

Labradorę Helsi paliko pasaugoti vienai pažįstamai, gyvenančiai to paties Bavarijos mikrorajono pakraštįje. Kalaitė Sašos tėvai planavo į kaimą atsivežti vėliau, tačiau toks ketinimas gali ir ne išsipildyti.

Mat praėjus kelioms dienoms po tragedijos ir sūnaus laidojimo, šiaip visada labai rami buvusi Helsi nusitraukė kieme nuo pavadėlio ir nubėgo. Kur, nežinia, nes niekas jos nebeamatė nei tame kieme, nei prie susprogusio namo.

Igorio sužadėtinei papasakojus šią istoriją nusprendžiau, jog grįžęs į Charkovą būtinai iškabinsiu daugybę skelbimų - prašydamas, jog jei Helsę kas nors priglaudė, būtinai ją grąžintų. Net už didelius pinigus.

Kad galėčiau nuvežti Sašos tėvams. Tegul jie visi kartu gyvena prisiminimais apie Sašą, ir tegul kartu gydos karo žaizdas.

O kai po kelerių metų Helsi nuo senatvės kaime numirs, linkėsiu jai kitame Pasulyje vėl susitikti su geriausiu savo draugu, nepaprastai ją mylėjusiu Saša.

Ir tada Helsi vėl bus laiminga, kaip kad buvo iki tos nelemtos šlykštaus karo dienos.

(Bus daugiau)

Mūšio lauke – ne vieni

Į „Anykštukai“ direktorius, virtuvės šefas, kebabinės savininkas Dalius Drumsta (dešinėje), išgirdęs apie Rusijos invaziją į Ukrainą, su savo maisto furgonu išvyko į Lenkijos pasienį nemokamai pamaitinti nuo karo bėgančius žmones.

(Atkelta iš 5 psl.)

„Kuomet mes atvažiavome į tą pasienio punktą prie Lenkijos, jos pusėje buvo viena Lenkijos girininkų palapinė: jie gamino sumuštinus, davė kavos, arbatos, sausainių, šokoladukų. Mes buvom pirmieji, pradėję gaminti karštą maistą. Po geros savaitės atsirado amerikiečių „pasaulio virtuvė“, bet jie iš lenkų užsisakinėdavo pusgaminius ir termodėžėse maistą dalindavo. Tai buvo koldūnai ir dešrelės. O mes gaminam sriubas, troškinius, plovą, makaronus su mėsa, ryžius su vištiena, pasiūlom čeburekų, dešrelių. Net kepėm šašlykus, kadangi vieną savaitgalį buvo atvykę penki papildomi žmonės iš Lietuvos – pagalvojom, kad galim šiek tiek pajvairinti racioną. Bet pagrindas vis tik yra sriuba, karštas troškinytis ir, žinoma, dešrelės. Šitų dešrelių per penkias savaites, kai aš ten buvau, iškepėm 1300 kilogramų“, – apie gaminamą maistą ukrainiečiams pasakojo kebabinės savininkas ir teigė, kad pasienio parduotuvėse buvo susidūręs ir su maisto trūkumu, nes bėgančių žmonių srautas buvo labai didelis.

„Tekdavo važiuoti ir 50-60 kilometrų, kad gautume produktų. Ypatingai dešrelių – kartą teko važiuoti net į gamyklą ir ten už 1000 eurų pirkti parūkytų dešrelių. Maisto produktų parsivežti važiuom su dviem mašinomis. Per visą laiką pagaminom 50-60 tūkst. porcijų maisto. Be manęs ten pasikeitusių savanorių lietuvių yra 16. Aš tikrai ten dar grįšiu ir ieškosiu žmogaus, kuris mane vėliau pakeistų. Srautas buvo šiek tiek apmažėjęs, o dabar, kiek man sakė, vėl žmonių padaugėjo“.

Yra net koplytėlė

Paprašytas papasakoti, kokiomis sąlygomis pasienyje teko

dirbti ir kur laikinai prisiglaudžia iš namų bėgantys ukrainiečiai, D. Drumsta sakė: „Būtent tam pasienio ruože, kuriame buvau, yra pastatyta 200 kv. metrų palapinė, ji yra šildoma, ten yra vaikų žaidimų kambarys, mamos kambarys, ten galima ir pamiegoti. Yra pastatyta daug plastikinių kėdžių, kur galima atsisėsti pailsėti. Kam šalta, duoda pledukus apsikloti. Yra mini bariukas, kur galima pasivašinti kava, arbata, sausainiais, šokoladukais. Kai buvo šalta, mes toje pačioje palapinėje dalinom maistą.

Beje, toje palapinėje yra net koplytėlė, kurioje atvažiavęs kunigas laiko Mišias. Tarp kitko, Mišias jis laiko ant mano paskolinto staliuko, man jau liepta jį saugoti, nes jis šventas“.

Tenka ir vertėjauti

Reikia pripažinti, kad D. Drumsta dirbti važiavo į baisią vietą – tai ne festivalis, ne koncertas ir ne šventė. Ar pašnekovui nebuvo baisu vykti ten, kur nuo karo bėga žmonės?

„Žodis „baisu“ yra ne man, aš žinojau, kur važiuoju. Kai važiuoji ir nežinai, kur, yra vienaip, o kai važiuoji išreikšti savo patirties ir palaikymo, tada kitaip. Nežinau, gal man kažkada vėliau viskas sugrįš, bet kol kas jaučiuosi normaliai ir džiaugiuosi tuo, ką padariau. Buvo su mumis ir savanorių, viena aštuoniolikmetė mergina kelias dienas pabuvusi pasiprašė namo, nes palūžo psichologiškai. Man metų jau ne trisdešimt keturi, turiu šiokios tokios patirties, žinojau, kur važiuoju, nusiteikiau, kad mano darbas yra pamaitinti žmones, tą ir

dariau. Kadangi esu ne kartą buvęs Ukrainoje, šią tautą šiek tiek pažįstu. Kas yra karas, žinoma, nežinau, bet pačius žmones, jų mąstyseną, manau, šiek tiek pažįstu.

Kadangi suprantu ukrainietišškai, laisvai kalbu rusiškai, angliškai ir lenkiškai, tai mano darbas buvo ne tik gaminti, bet ir vertėjauti, padėti žmonėms, parodyti, kur tualetas, kur koks transportas jų laukia, kur kokia humanitarinė pagalba, kur rasti vandens“, – kalbėjo didelę širdį nelaimėliams parodęs D. Drumsta, kuris pastebėjo, kad pirmųjų pabėgėlių ir tų, kuriuos tenka sutikti dabar, tiek nuotaika, tiek mąstymas labai pasikeitė: „Per pirmas dvi savaites žmonės tiesiog bėgo nuo karo, bet realiai karinių veiksmy nebuvu matę. Paskutines tris savaites pasienyje buvo žmonės, kurie nukentėjo nuo

karo – matė sprogimus, kaip sunaikinamas jų turtas, žudomi žmonės, kurie slėpėsi rūsiuose, kurie nebeturi namų... Jie yra išsigandę, atvirksčiai, nei pirmieji karo pabėgėliai“.

Paklaustas, ar teko „gyvai“ išgirsti karo pabėgėlių istorijų, D. Drumsta sakė: „Taip, esu prisiklausęs įvairių istorijų, matęs net ir nuotraukų. Bet aš jiems sakau, kad mes, europiečiai, žinom, kas vyksta, mūsų neliečia ta rusiška propaganda, mes ja netikim ir niekados netikėjom. Jie džiaugiasi, kad mes žinom tas tikrąsias žinias. Kai su jais kalbu rusiškai, iš karto pasakau, kad mes – ne iš Rusijos, o iš Lietuvos. Pasakau, kad jie su manimi gali kalbėti ir ukrainietišškai, nes aš kalbą puikiai suprantu, tik atsakyti galiu rusiškai. Jie tikrai nustemba, kad mes iš taip toli atvažiuojam ir jiems padedam“.

Mielieji,

kartu su pavasariu, atbundančia gamta mus aplanko ir Prisikėlimo džiaugsmas – su pakiliu virpesiu širdyse pasitinkame vieną gražiausių švenčių – Šv. Velykas. Linkime, kad ši pavasario šventė būtų džiaugsminga, jauki ir kiekvieno namus bei širdį aplankytų vidinė ramybė, šiluma ir pilnatvė.

Šviesių Šv. Velyku!

Anykščių rajono savivaldybės vadovai

vardadieniai

šią dieną

Benediktas, Giedrius, Algedė,
Kalikstas, Ūdryš.

balandžio 17 d.

Anicetas, Dravenis, Skaidra,
Robertas.

balandžio 18 d.

Apolonijus, Eitvilas,
Girmantė.

balandžio 19 d.

Leonas, Leontina, Eirima,
Aistė, Simonas, Laisvūnas,
Laisvūnė.

balandžio 20 d.

Gostautas, Eisvydė, Agnė,
Marcijonas.

balandžio 21 d.

Anzelmas, Konradas, Arijus,
Milgedas, Skalvė, Amalija.

balandžio 22 d.

Kajus, Visgailas, Norvaidė,
Leonidas, Leonas, Vadimas.

mėnulis

balandžio 16- 22 d.d. - pilnatis.

anekdotas

Sėdi du fizikai pedagoginio valgykloje ir audringai aptarinėja kažkokį uždavinį. Pro šali praeina ganėtinai įspūdingai atrodanti anglistė. Fizikai nutyla, palydi smailiais žvilgsniais... Po pauzės:

- Ale tu matai, kaip įdomiai susigrupavo atomai!

Pacientas susirūpinęs klausia gydytoją:

- Sakykite, daktare, ar aš tikrai pasveiksiu? Girdėjau, kad gydytojai kartais neteisingai nustato diagnozę. Gydo, pavyzdžiui, pacientus nuo plaučių uždegimo, o jie numiršta nuo šiltinės.

- Tai atsitikimas ne iš mano praktikos. Kai aš ką nors gydu nuo plaučių uždegimo, jis ir numiršta nuo plaučių uždegimo...

Važiuoja vyras su žmona ir visą kelią pykstasi. Staiga žmona priekyje, prie kelio, pamato dvi kiaules ir sako vyrui:

- O, žiūrėk, čia turbūt tavo giminės!

Vyras:

- Jo, uošvis su uošviene.

oras

Anykštėnės Amiliutės nutikimai

Amiliutė paštininką Jafimą moko kaip korektiškai marginti kiaušinius

Piešė Kęstutis PABIJUTAS,
rašė Antonas FELJETONAS

Laikas stojo neramus
Margindama kiaušinius
Amiliutė pagalvoja -
Raudonai nemaliavoja.

Dar sakys ilgiesi ruso!
Paštininkas mašliai rūko,
Ilgą barzdą čiupinėja,
Ją kažko nužiūrinėja...

Aš, Jafimai, atsargi.
Raudona spalva baugi!
Nors raudona prie Velykų
Nuo senų laikų pritiko.

Atsarga gėdos nedaro.
Nekorektiška - dėl karo.
Aš geltonų, mėlynų
Tris pakus dažų imu.

Ir lipdukų su gandriukais,
Rožėmis ir su kregždžiukais.
Te Velykoms vyksta akcija -
Už teisingą agitaciją!

sodo reikalai

Šeštadienio „Anykštoje“ paskelbus naują rubriką „Sodo reikalai“, redakcija gavo ir pirmąjį skaitytojo laišką – žurnalistas Vytautas Bagdonas gamtininko, rajono mero Sigučio Obelevičiaus klausia: ar putinas, ilgą laiką buvęs lietuviško daržo puošmena bei vaistu, iš tiesų yra invazinis ir net nuodingas augalas?

V. Bagdonas rašo: „Labai norėtusi „Sodo reikalų“ skyrelyje perskaityti gerbiamo botaniko, biologo, daugybės knygų apie augalus autoriaus, Anykščių rajono mero Sigučio Obelevičiaus argumentuotus paaiškinimus apie labai gerai žinomą, populiarų, tautiečių mėgiamą, auginamą soduose paprastą putiną (*Viburnum opulus*). Apie šio augalo gydomąsias savybes plačiai rašoma įvairioje literatūroje, taip pat ir gerbiamo S. Obelevičiaus knygoje „Imunitetą stiprinantys augalai“.

Laikraštyje „Utenos apskrities žinios“ buvo išspausdintas rašinys „Lietuvos mokslininkai atrado naują invazinę rūšį“. Jame teigiama, jog vasario 24

Ar savo soduose turėsime išnaikinti putinus?

žius, avalynę, pirštines, respiratorius, akinius). Remiantis LR laukinių augalų ir grybų įstatymu, kuris reglamentuoja elgesį su invazinėmis rūšimis, reikalaujama, kad putinas būtų šalinamas, naikinamas. Štai ir kyla klausimas, kodėl nuo senų senovės Lietuvoje auginamas, visų taip mėgstamas, dainose apdainuojamas, eilėraščiuose garbinamas putinas taip staiga nei iš šio, nei iš to tapo invaziniu ir netgi tokiu pavojingu. Putino uogos yra ir paukščių didžiausias skanėstas. Niekuomet, būdamas šalia putinų, nevilkičiau spec. drabužių, nenaudočiau jokių saugos priemonių ir nepastebėjau pakenkimo sveikatai požymių“.

S. Obelevičius mielai sutiko pakomentuoti V. Bagdono klausimą: „Kalbama ne apie

mūsiškį putiną. Putinų yra daugybė rūšių“, – sakė gamtininkas, – „Vaistams ir maistui galima drąsiai vartoti ne tik paprastojo (*Viburnum opulus*), bet ir iš JAV kilusio triskiaučio putino (*Viburnum trilobus*) vaisius. Invaziniu laikomas iš Amerikos kilęs sodinis putinas (*Viburnum lantana*), visai į putino nepanašiais, greičiau į kokio alksnio, sveikais lapais, juodomis uogomis. Jis tikrai turi nuodingų medžiagų, bet ir uogų niekam nekylo noras valgyti, nes jos ne tik kad šlykštaus skonio, bet ir sausokos“.

Kilus klausimams apie įvairius sodo reikalus, augalų sodinimą ar priežiūrą, klausimus galite užduoti el. paštu sigita.p@anyksta.lt

-ANYKŠTA

Parkešius iš tikrųjų jums bus sumokėta 3 €
prie parkešius
soma bus ne mažesne kaip 100 €

ANYKŠČIUOSE
VERTINAME,
KONSULTUOJAME,
PERKAME AUKSĄ,
SIDABRĄ, GINTARĄ,
ANTIKVARIATĄ

- AUKSO LAUŽĄ IR DIRBINIUS, STOMATOLOGINĮ AUKSĄ (IŠVALOMĖ),
- SIDABRO LAUŽĄ IR DIRBINIUS (PAPUOŠALUS, INDUS, ĮRANKIUS, KONTAKTUS),
- PERKAME JUVELYRIKĄ SU BRANGAKMETAIS IR PUSBRANGIAIS AKMENIMIS, LAIKRODŽIUS,
- GINTARO ŽALIAVĄ (GABALUS), KAROLIUS (APVALIUS, OVALIUS, STATINAITĖS, SLYVOS FORMOS),
- APYRANKES, SAGES, MATINĖS SPALVOS NEPERŠVIEČIAMO GINTARO STATULĖLES,
- PERKAME BAKELITO GAMINIUS,
- ORDINUS, MEDALIUS, APDOVANOJIMUS, ŽENKLIUKUS,
- MOLINIUS KAUNO DAILĖS KOMBINATO GAMINIUS,
- TAPYTUS AUTORINIUS PAVEIKSLUS, NUOTRAUKAS, ATVIRUKUS IKI 1940 M.,

ATSISKAITOME GRYNAIS IŠ KARTO!
SU SAVIMI NEPAMIRŠKITE TURĖTI ASMENS TAPATRĖS DOKUMENTĄ.

GRYNO AUKSO
PRABOS 999
VIENO GRAMO
KAINA
50€

JŪSŲ LAUKIAME:
BALANDŽIO 21 D. NUO 11 VAL. IKI 17 VAL.
ANYKŠČIŲ KULTŪROS CENTRAS, A.BARANAUSKO G.2,
ANYKŠČIAI (JĖJIMAS NUO UPĖS PUSĖS)
TEL. NR. : +370 623 47 249, +370 674 19 704 | d.p. anks@anyksta.lt